

και περιμενε σιωπηλη την τιμωρια της, ο Εκτος Δαλαϊ Λαμα ειπε στον εαυτο του: Αυτο δεν ειναι κοινο σκανδαλο. Αυτη ειναι το σκανδαλο της ιδιας της δημιουργιας. Αν μπορει να δινεται τοσο προθυμα σε ολες τις σεξουαλικες επιθυμιες της γης, τοτε ο συντροφος της στην αμαρτια πρεπει να ειναι ο Θεος. Εγω, επειδη ειμαι Θεος, εχω αμαρτησει μαζι της, γιατι αυτα τα ζωα δεν ηταν αλλο παρα εμφανισεις δικες μου.

Στη νεα γυναικα ειπε: «Σηκω και τερψου. Οι αμαρτιες σου δεν ειναι καθολου αμαρτιες επειδη εγιναν για το δικο μου χατηρι. Η μονη σου τιμωρια ειναι οτι θα ικανοποιηθεις».

Αφου την ειχε δικασει κατα την αμοιβαια τους ικανοποιηση, καλεσε μεσα τον Ε-φορο.

«Βρηκα αυτη τη γυναικα αθωα απο αμαρτια» ειπε. «Βρισκω οτι ειναι γεματη μονο με τις πιο γλυκιες και τις πιο αγνες επιθυμιες να ικανοποιησει τις επιθυμιες της φυσικης. Λεγοντας αυτο, την οριζω Ανωτερη Μητερα του Ναου των Παρθενων. Μακαρι ολα αυτα που ελαβε απο τον κοσμο των ζωνων, να εξυπηρετουν για να ελκυσουν την προσοχη και να εξυψωσουν τους ποθους των ανθρωπων. Και μακαρι τωρα να ειναι ανοιχτη στη λαχταρα του συμπαντος».

Ο ΔΑΛΛΑΪ ΛΑΜΑ ΤΩΝ ΛΟΥΛΟΥΔΙΩΝ

Μου ειχε πει ενας διασημος βοτανολογος πως ψηλα στην πλαγια του Μινγια Κονγκκα, ξεπηδωντας μεσα απ το χιονι, μεγαλωνε ενα ασυνηθιστο ηρανθημο, που λεγεται *Primula glacialis*, ενα απο τα πιο σπανια λουλουδια στον κοσμο... Συναγωνιζοταν τον ουρανο στην καθαροτητα του χρωματος του και στη λεπτοτητα του περιγραμματος του. Μετα απο τοσα ταξιδια σε μερικα απο τα ψηλοτερα θανα της Ασιας, βρεθηκα σε αμηχανια με το κρυμμενο μυστηριο των λουλουδιων. Γινει τα πιο αμορφα, τα πιο εξαισια και ευαισθητα ανθη της γης φυτρωνουν τοσο ψηλα και κατω απο τοσο απαραδεκτα σκληρες συνθηκες, υπερβολικο κρυο, χαλασι, καθιζησεις εδαφους και ανελεητους ανεμους περα απο καθε τι το ανθρωπινο; Βρεθηκαν εκει απο λαθος της δημιουργιας η ηταν εκει για να ευχαριστησουν με την αυγακριτη μορφια τους ματια αλλα απο αυτα των ανθρωπων; Ασφαλως ο ανθρωπος δεν ειχε λογο να βρισκεται εκει, σε μερη τελειως απροσιτα γι αυτον. Μηπως η *Primula glacialis* επιδεικνυε τα υπεροχα λουλουδια της για μια θεοτητα της οποιας το πνευμα επωαζεται μονο σε τετοια απλησιαστη ερημια;

Πετερ Γκουλλαρ

Αγαπητε Κυριε Γκουλλαρ,

Η σχεση μεταξυ υφους και πνευματικοτητας δεν ειναι απλως μεταφορικη. Οι πιο πνευματικοι ανθρωποι της γης ζουν στα πιο ψηλα μερη. Το ιδιο συμβαινει και με τα πιο πνευματικα λουλουδια. Αλλα τα παντα στη ζωη διαποτιζονται απο τον Θεο και ειναι Θεος. Εγμαι Θεος και πρεπει να ξερω. Οπως ο ατμος απο τη γη, ολη η δημιουργια ανεβαινει και κατεβαινει, αλλα επειδη η δημιουργια ειναι σφαιρικη, η κινηση αυτη εμφανιζεται σαν συστολη και διαστολη — η αναπνοη | om.

Ονομαζω την υψηλη και ελαφρια σψη της υπαρξης μου πνευμα και τη σκοτεινη και βαρια σψη ψυχη.

Η ψυχη κατοικει στις βαθιες, σκιερές κοιλαδες. Βαρια, γαρκωμενα λουλουδια ποτισμενα σκοταδι φυτρωνουν εκει. Τα ποταμια κυλουν σαν ζεστο σιροπι. Αδειαζουν σε απεραντους ωκεανους ψυχης.

Το πνευμα είναι χωρα με ψηλες ασπρες κορυφες και λιμνες που αστραφτουں σαν κοσμηματα και λουλουδια. Ζωη δεν υπαρχει καθολου σχεδον και οι ηχοι διανουουν μεγαλες αποστασεις.

Υπαρχει μουσικη της ψυχης, τροφη της ψυχης, χορος της ψυχης και ερωτας της ψυχης και είναι το ιδιο για το πνευμα.

Ο λαος μου συλληφθηκε οταν η ψυχη μου με μορφη πιθηκου ανεβηκε απο τη ζουγκλα για να διασει τη δαιμονισσα που ζουσε αναμεσα στις χιονισμενες κορυφες. Μεσα μου, το πνευμα και η ψυχη είναι δεμενα οπως οι βοσκοι των ψηλων οροπεδιων. Οταν η ψυχη θριαμβευσε, οι βοσκοι ηρθαν στα μοναστηρια των λαμιας γιατι η ψυχη είναι κοινη και οι ερωτες βαμβουν σε τελεια συμφωνια. Αλλα ο δημιουργος λαχταρα το πνευμα. Εξω απο τη ζουγκλα των μοναστηριων των λαμιας οι πιο αμορφοι καλογεροι καποια μερα αποχαιρετουں τους συντροφους τους και ξεκινουں για το μοναχικο τους ταξιδι προς τις κορυφες, να ενωθουں εκει με το συμπαν. Αυτο που αφηγουں πισω τους, σαν μια αγνη σταγονα του παθους τους για τον Θεο, είναι η *Primula glacialis*, ο Δαλαϊ Λαμα των λουλουδιων.

Κυριε Γκουλλαρ, κανενα πνευμα δεν επωαζεται πανω σ' απλησιαστη ερημια γιατι η ερημια προερχεται απο τα βαθη, οπως και η επωαση. Για την *Primula glacialis*, ο ανεμος, οι καθιζησεις, το χαλαζι και η παγωνια, δεν είναι «σκληρα», γιατι ολα αυτα τα στοιχεια είναι τοσο ψηλα οσο το λουλουδι. Ισως καποια μερα θα μαθετε οτι οι ανθρωποι σας χρειαζεται ν ανεβουں το βουνο οχι απλως «γιατι βρισκεται εκει», αλλα γιατι η ολοφυχη θεοτητα χρειαζεται να ενωθει με το πνευμα. Ισως καποια μερα δοκιμασετε την ευχαριστηση, οπως κι εγω, να τη δειτε απο ψηλα σαν λουλουδι, που τρεμει στον ανεμο, με ολα της τα ευθραυστα πεταλα ανοιγμενα και ισως κατεβετε επανω της απαλα οπως το χιονι.

Δικος σας,

Ο Δεκατος Τεταρτος Δαλαϊ Λαμα του Θιβετ.

μεταφραση: Κατερινα Παπανικολαου

★

εικλογη - παρουσιαση: Σωκρ. Α. Σκαρτσης

